

ΜΕΘΥΣΤΕ

Πρέπει νά 'σαι πάντα μεθυσμένος. 'Εκεῖ εἶναι ὅλη ἡ ἱστορία : εἶναι τό μοναδικό πρόβλημα. Γιά νά μή νιώθετε τό φριχτό φορτίο τοῦ Χρόνου πού σπάζει τούς ὤμους σας καί σᾶς γέρνει στή γῆ, πρέπει νά μεθᾶτε ἀδιάκοπα.

'Αλλά μέ τί; Μέ κρασί, μέ ποίηση ἢ μέ ἀρετή, ὅπως σᾶς ἀρέσει. 'Αλλά μεθύστε.

Καί ἄν μερικές φορές, στά σκαλιά ἑνός παλατιοῦ, στό πρᾶσινο χορτάρι ἑνός χαντακιοῦ, μέσα στή σκυθρωπή μοναξιά τῆς κάμαράς σας, ξυπνᾶτε, μέ τό μεθύσι κιόλα ἐλαττωμένο ἢ χαμένο, ρωτῆστε τόν ἀέρα, τό κύμα, τό ἄστρο, τό πουλί, τό ρολόι, τό κάθε τί πού φεύγει, τό κάθε τί πού βογκᾷ, τό κάθε τί πού κυλᾷ, τό κάθε τί πού τραγουδᾷ, ρωτῆστε τί ὦρα εἶναι καί ὁ ἀέρας, τό κύμα, τό ἄστρο, τό πουλί, τό ρολόι, θά σᾶς ἀπαντήσουν : «Εἶναι ἡ ὦρα νά μεθύσετε! Γιά νά μήν εἰσάστε οἱ βασανισμένοι σκλάβοι τοῦ Χρόνου, μεθύστε· μεθύστε χωρίς διακοπή! Μέ κρασί, μέ ποίηση ἢ μέ ἀρετή, ὅπως σᾶς ἀρέσει».